

3. Мікрюков О.О. Фразеологія в лінгвістичній системі мови. URL: http://www.rusnauka.com/15_NPN_2013/Philologia/3_139382.doc.htm
4. Смирницкий А.И. Лексикология английского языка. Москва: Московский Государственный Университет, 1998. 260 с.
5. Dobrovol'skij D. Idioms: motivation and etymology. Yearbook of Phraseology. 2010. pp. 73-96.
6. Ortony A., Clore G.L., Collins A. The Cognitive Structure of Emotions. Cambridge: Cambridge University Press, 1988. 450 p.

Аріна Савкова (м. Вінниця)

МОТИВАЦІЯ В КОНТЕКСТІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Сучасні психологи і педагоги поділяють думку, що якість здійснення будь-якої діяльності та її результати залежать, перш за все, від спонукання і потреб індивіда, його мотивації. Саме мотивація викликає цілеспрямовану активність, яка в свою чергу визначає вибір засобів і прийомів, впорядкування їх для досягнення цілей, тобто мотивація позначає систему факторів, що визначають поведінку людини.

Проблема недостатньої мотивації учнів виникає, на жаль, в процесі вивчення ними різних шкільних предметів. Однак особливо гостро у середній школі стоїть проблема низької мотивації саме до вивчення іноземних мов.

Одним із шляхів оптимізації навчального процесу є формування та розвиток мотивації навчання, позитивне ставлення учнів до іноземної мови і навчальної діяльності, пов'язаної з опануванням іноземною мовою як засобом спілкування.

С.Л. Рубінштейн писав, що «існує два види навчання або, точніше, два способи навчання, в результаті яких людина здобуває знання і навички. Один з них спеціально спрямований на оволодіння цими знаннями як на свою пряму мету. Інший призводить до оволодіння цими знаннями і вміннями, здійснюючи інші цілі» [3, с. 316]. Навчання в останньому випадку – не самостійна

діяльність, а процес, який наразі триває як компонент і результат іншої діяльності, в яку він включений.

Відтак, оволодіти деякими знаннями можна в процесі гри або праці, проте в даному випадку сама гра або праця є головними видами діяльності, побічний продукт яких – придбання знань.

Говорячи про навчальну діяльність, методисти мають на увазі перш за все перший з видів навчання, про які говорить С.Л. Рубінштейн. Тут оволодіння знаннями і вміннями виступає метою діяльності.

Б. Г. Ананьєв вказував на необхідність формування у школярів «навчальної самосвідомості», під якою він розумів усвідомлення учнями мотивів, цілей, прийомів навчання і усвідомлення самого себе як суб'єкта навчальної діяльності, який організовує, спрямовує і контролює процес свого навчання [1, с. 47].

В результаті навчальної діяльності, спрямованої на розв'язання навчальних завдань, змінюється сам суб'єкт діяльності. Навчальна діяльність учнів передбачає наявність таких компонентів: а) розуміння навчальних завдань, прийняття навчального завдання «для себе», самостійне опрацювання, що пов'язане з мотивацією навчання, з перетворенням школяра на суб'єкт діяльності; б) здійснення навчальних дій, для чого слід опанувати систему загальних і спеціальних навчальних умінь; в) здійснення операцій самоконтролю і самооцінки.

Таким чином, важливим компонентом навчальної діяльності є мотивація навчання як один із шляхів оптимізації навчання і виховання школярів. Наявність внутрішніх мотивів забезпечує високу ефективність здійснення як навчальних дій, так і операцій самоконтролю і самооцінки, що веде до значного підвищення ефективності всього процесу навчання.

При цілісному розгляді проблеми мотивації вивчення школярами іноземних мов дослідники виходять з того, що в навчанні взаємодіють наступні складові: 1) учень і те, як він опановує іншомовні знання, вміння і навички, які мотиви спонукають його до діяльності; 2) учитель і те, як він навчає, керуючись методичними принципами, використовуючи методи, прийоми, засоби та форми навчання; 3) власне предмет «іноземна мова» – тобто мовні одиниці, які повинні бути введені в пам'ять учнів.

Таким чином, при формуванні позитивного ставлення школярів до предмету необхідно враховувати те, кого, як і чого ми навчаємо.

Тому я можу стверджувати що, при формуванні позитивного ставлення школярів до предмету необхідно враховувати чинники, які виходять із того, кого ми навчаємо, як навчаємо і чому навчаємо.

Розцінюючи мотивацію як найважливішу пружину процесу оволодіння іноземною мовою, що забезпечує його результативність, потрібно мати на увазі наступне: мотивація - сторона суб'єктивного світу учня, вона визначається його власними спонуканнями і пристрастями, усвідомлюваними їм потребами. Звідси всі труднощі виклику мотивації з боку. Учитель може лише опосередковано вплинути на неї, створюючи і формуючи підстави, на базі яких в учнів виникає особиста зацікавленість в роботі.

Список використаної літератури

1. Ананьев Б.Г. Психология педагогической оценки // Выбранные психологические работы. М., 1998. 164 с.
2. Бичковська Є.В., Гончаренко А.Л. Развитие интереса к английскому языку у младших школьников // Иноязычные английские языки в школе. 2008. № 1. С. 51-56.
3. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии: Учебник. СПб.: Питер, 2002. 720 с.

Вікторія Савлук (м. Вінниця)

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ СТУДЕНТАМИ ЗВО НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ

Основною метою навчання іноземних мов в університеті є розвиток здібностей студентів використовувати іноземну мову як інструмент у діалозі культур і цивілізацій сучасного світу. Ця мета передбачає взаємопов'язаний комунікативний та соціокультурний розвиток студентів засобами іноземної мови для підготовки їх до міжкультурного спілкування в різноманітних сферах